

- 2) Посочената европейска правна уредба допуска ли на конкурентен и недискриминационен пазар облагането с данъци за околната среда, чието въвеждане е обосновано с присъщия за ядрената дейност приток на замърсяване, без обаче да е нормативно конкретизирано — обосновката е предвидена в преамбюла на закона, поради което по отношение на данъка върху генерирането на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, получени при производството на електроенергия от ядрени източници, в текста с правнообвързващо действие на закона не е отразено интернализирането на разходите, които се покриват с него, и по отношение на съхраняването на радиоактивните отпадъци също липсва конкретизация, тъй като разходите за тяхното управление и съхраняване се покриват от други данъци — когато освен това предназначението на постъпленията не е ясно определено и посочените предприятия са длъжни да поемат произтичащата от това гражданска отговорност до 1 200 милиона [евро]?
- 3) Допуска ли член 3, параграф 2 от Директива 2009/72/ЕО, съгласно който конкретните задължения, които следва да се налагат на предприятия, работещи в електроенергийния сектор, в общ икономически интерес, включително опазването на околната среда, трябва да са ясно определени, прозрачни, недискриминационни и да подлежат на проверка, въведените със Закон 15/2012 данъци, когато екологичната цел и характерните елементи на данъците за околната среда не са конкретизирани в частта с нормативен характер на правната уредба?
- 4) Принципите „замърсителят плаща“ по член 191, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, равенството и недопускането на дискриминация по членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз и членове 3 и 5 от Директива 2005/89/ЕО ⁽²⁾, които целят гарантиране на „успешното функциониране на вътрешния пазар на електроенергията“, задължавайки държавите членки да приемат „[в съответствие с тази директива] мерки, които не са дискриминирани и не поставят непреодолими пречки пред пазарните участници“, допускат ли национална правна уредба, с която финансирането на тарифния дефицит се възлага на всички предприятия в електроенергийния сектор, но на ядреноенергийните предприятия (с изключение на използващите водноенергийни източници, считани за възобновяеми) се налагат особено големи данъчни задължения, като по този начин те поемат по-голяма данъчна тежест в сравнение с други предприятия, които участват на енергийния пазар, без да са длъжни да покриват тези разходи, някои от които причиняват по-голямо замърсяване, чието обосновка се основава на съображения за опазване на околната среда, предвид присъщите за ядрената дейност рискове и несигурност, без конкретизиране на разходите, без да се определи свързано с опазването на околната среда предназначение на приходите, докато разходите за управлението и съхраняването на отпадъците се покриват от други данъци и ядреноенергийните предприятия поемат гражданската отговорност, като се нарушава свободната конкуренция, съобразена с изискванията на либерализирания вътрешен пазар, и се облагодетелстват други оператори, произвеждащи електроенергия, които не са длъжни да плащат тези данъци, когато за производството ѝ използват по-замърсяващи източници?
- 5) Допуска ли член 191, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, който установява принципа „замърсителят плаща“, данък върху генерирането на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, получени при производството на електроенергия от ядрени източници, с който се облага само производството на ядрена енергия, без да се взема предвид какъвто и да е друг сектор, който може да генерира такива отпадъци, поради което други предприятия, извършващи дейност чрез използване на ядрен материал или източник, въпреки че оказват влияние върху опазването на околната среда, не подлежат на облагане?

⁽¹⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

⁽²⁾ Директива 2005/89/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 година относно мерки за гарантиране сигурност на доставките на електрическа енергия и инфраструктурните инвестиции (ОВ L 33, 2006 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 51, стр. 309).

**Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 6 февруари 2018 г. —
Endesa Generación, S.A./Administración General del Estado e Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.**

(Дело C-82/18)

(2018/C 182/04)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Endesa Generación, S.A.

Ответник: Administración General del Estado e Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Преюдициални въпроси

- 1) Принципът „замърсителят плаща“, закрепен в член 191, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, които прогласяват като основни принципи равенството и недопускането на дискриминация, отразени в член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 2009/72/ЕО ⁽¹⁾, — доколкото с него се цели по-специално постигането на конкурентен и недискриминационен пазар на електроенергия, който може да бъде изменен само по съображения от общ икономически интерес, включващи опазването на околната среда — допускат ли въвеждането на данъци, с които се облагат само производителите на електроенергия, използващи ядрена енергия, когато действителната цел на тези данъци не е свързана с околната среда, а с увеличаването на приходите на финансовата система за електроенергията, поради което тези предприятия поемат по-голяма тежест за финансирането на тарифния дефицит в сравнение с други предприятия, извършващи същата дейност?
- 2) Европейската правна уредба допуска ли на конкурентен и недискриминационен пазар облагането с данъци за околната среда, чието въвеждане е обосновано с присъщия за ядрената дейност приток на замърсяване, без обаче да е нормативно конкретизирано — обосновката е предвидена в преамбюла на закона, поради което по отношение на данъка върху генерирането на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, получени при производството на електроенергия от ядрени източници, в текста с правно обвързващо действие на закона не е отразено интернализирането на разходите, които се покриват с него, и по отношение на съхраняването на радиоактивните отпадъци също липсва конкретизация, тъй като разходите за тяхното управление и съхраняване се покриват от други данъци — когато освен това предназначението на постъпленията не е ясно определено и посочените предприятия са длъжни да поемат произтичащата от това гражданска отговорност до 1 200 милиона [евро]?
- 3) Изпълнено ли е изискването по член 3, параграф 2 от посочената директива задълженията, които следва да се налагат в общ икономически интерес, включително опазването на околната среда, да са ясно определени, прозрачни, недискриминационни и да подлежат на проверка, когато екологичната цел и характерните елементи на данъците за околната среда не са конкретизирани в частта с нормативен характер на правната уредба?
- 4) Принципиите „замърсителят плаща“ по член 191, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, равенството и недопускането на дискриминация по членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз и членове 3 и 5 от Директива 2005/89/ЕО ⁽²⁾ — доколкото с тях се цели гарантиране на „успешното функциониране на вътрешния пазар на електроенергията“, задължавайки държавите членки да приемат „[в съответствие с тази директива] мерки, които не са дискриминиращи и не поставят непреодолими пречки пред пазарните участници“ — допускат ли национална правна уредба, с която финансирането на тарифния дефицит се възлага на всички предприятия в електроенергийния сектор, но на ядреноенергийните предприятия (с изключение на използващите водноенергийни източници, считани за възобновяеми) се налагат особено големи данъчни задължения, като по този начин те поемат по-голяма данъчна тежест в сравнение с други предприятия, които участват на енергийния пазар, без да са длъжни да покриват тези разходи, някои от които причиняват по-голямо замърсяване, чието обосновка се основава на съображения за опазване на околната среда, предвид присъщите за ядрената дейност рискове и несигурност, без конкретизиране на разходите, без посочване на свързано с опазването на околната среда предназначение на приходите, докато управлението и съхраняването на отпадъците се покрива от други данъци и ядреноенергийните предприятия поемат гражданската отговорност, като се нарушава свободната конкуренция, съобразена с изискванията на либерализирания вътрешен пазар, и се облагодетелстват други оператори, произвеждащи електроенергия, които не са длъжни да плащат данъци, свързани с околната среда, когато за производството ѝ използват по-замърсяващи източници?

- 5) Противоречи ли на установения в член 191, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз принцип „замърсителят плаща“ данък върху генерирането на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, получени при производството на електроенергия от ядрени източници, с който се облага само производството на ядрена енергия, без да се взема предвид какъвто и да е друг сектор, който може да генерира такива отпадъци, поради което други предприятия, извършващи дейност чрез използване на ядрен материал или източник, въпреки че оказват влияние върху опазването на околната среда, не подлежат на облагане?

⁽¹⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55)

⁽²⁾ Директива 2005/89/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 година относно мерки за гарантиране сигурност на доставките на електрическа енергия и инфраструктурните инвестиции (ОВ L 33, 2006 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 51, стр. 309).

**Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 7 февруари 2018 г. —
Iberdrola Generación Nuclear S.A.U./Administración General del Estado**

(Дело C-83/18)

(2018/C 182/05)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U

Ответник: Administración General del Estado

Преюдициални въпроси

- 1) Принципът „замърсителят плаща“, закрепен в член 191, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, които прогласяват като основни принципи равенството и недопускането на дискриминация, отразени в член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 2009/72/ЕО ⁽¹⁾ — доколкото с него се цели по-специално постигането на конкурентен и недискриминационен пазар на електроенергия, който може да бъде изменен само от съображения от общ икономически интерес, включващи опазването на околната среда — допускат ли въвеждането на данъци, с които се облагат единствено производителите на електроенергия, използващи ядрена енергия, когато основната цел на тези данъци не е свързана с околната среда, а с увеличаването на приходите на финансовата система за електроенергията, поради което тези предприятия поемат по-голяма тежест за финансирането на тарифния дефицит в сравнение с други предприятия, извършващи същата дейност?
- 2) Европейската правна уредба допуска ли на конкурентен и недискриминационен пазар облагането с данъци за околната среда, чието въвеждане е обосновано с присъщия за ядрената дейност приток на замърсяване, без обаче да е нормативно конкретизирано — обосновката е предвидена в преамбула на закона, поради което по отношение на данъка върху генерирането на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, получени при производството на електроенергия от ядрени източници, в текста с правно обвързващо действие на закона не е отразено интернализирането на разходите, които се покриват с него, и по отношение на съхраняването на радиоактивните отпадъци също липсва конкретизация, тъй като разходите за тяхното управление и съхраняване се покриват от други данъци — когато освен това предназначението на постъпленията не е ясно определено и посочените предприятия са длъжни да поемат произтичащата от това гражданска отговорност до 1 200 милиона [евро]?
- 3) Изпълнено ли е изискването по член 3, параграф 2 от посочената директива задълженията, които следва да се налагат в общ икономически интерес, включително опазването на околната среда, да са ясно определени, прозрачни, недискриминационни и да подлежат на проверка, когато екологичната цел и характерните елементи на данъците за околната среда не са конкретизирани в частта с нормативен характер на правната уредба?